

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 12. Epistola encyclica Ludovici XV. Galliarum Regis ad omnes Regni
Præsules.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII. „torum, si tollat obstaculum; econtra
 A. C. 1731. „non dependet a reo tollere vinculum
 „excommunicationis per sui submissio-
 „nem. Vinculum enim hoc tolli ne-
 „quit, nisi per potestatem spirituales
 „illius, qui tulit excommunicationem.
 „& quamvis reum pœniteat, manet in
 „vinculum, donec revocetur sententia
 „excommunicationis.,

Ita tum Franciæ Rex de Principum
 jure in Sacra differuit, censuitque,
 etsi haud ignorasset, se suosque Pre-
 decessores fuisse & esse supremos Do-
 minos Territoriales, quorum potestas
 temporalis circa temporalia immediate
 a Deo dependeret, & a nulla alia po-
 testate temporali directe aut indirecte
 restringi posset.

§. XII.

*Epistola encyclica Ludovici XV. Ro-
 gis ad omnes Regni Episcopos.*

Iterata hac Regis declaratione factis
 omnem honestandæ suæ oppositi-
 nis prætextum sibi eripi dolebant; po-
 sua tamen fallendi fœcunditate nodum
 in scirpo quærentes, desperatæ paci-
 causam in ipsos Acceptantes rejicie-
 bant, palam questi, quod hi Confite-
 tionem Unigenitus velut fidei regulam,
 symbolum, ac professionem fidei &c. falsè
 obtru-

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

obtruderent, & ob inutiles ejusmodi novitates ipsa quoque Sacramenta denegando illos etiam molestant fideles, quos tamen vel sexus, vel status conditio, aut ingenii debilitas a discutendis doctrinæ meritis absolvit. Horum querelis quantumcunque frivolis haud cunctanter inserviit Parlamentum, quod Regi exposuit, Constitutionem nullatenus esse Regulam fidei, ac propterea illos, qui eidem sese opponerent, nequaquam Sacramentorum usu privandos esse. Quamvis Rex probe nosset, re ipsa nullum esse discrimen inter dogmaticum universalis Ecclesiæ judicium & inter Regulam fidei, nihilominus, ut novis altercationibus fomitem, & declinandæ subjectionis prætextum Appellantibus submoveret, hoc anno die vigesima septima Julii ad omnes Regni Præsules sequentem dedit epistolam:

Ludovicus Dei Gratia Gallia Rex &c.
Nostis, eos qui se Bullæ Unigenitus opponunt, ut fideles a subjectione illi debita avertant, inter varia argumenta urgere istud principaliter, quod a fautoribus Bullæ vocetur Regula fidei; sic enim vocatur in paucis nonnullis scriptis in Gallia publicatis. Itaque hoc tempore plurimum expedit, ut evitetur expressio hæc non necessaria, cum occasionem dederit contentionibus æque
per-

Sæc. XVIII. periculosis ac inutilibus: id certe an-
 A. C. 1731. præbuit, ut contra omnem veritatem &
 verisimilitudinem spargeretur, Episcopi
 Regni velle Bullam proponere sub hac
 finitione, ac si esset Symbolum ac professio
 fidei. — Confidit autem sua Majestas
 vestra prudentia, non fore a vobis in-
 nite ad omnes fideles extendendas eas præ-
 cautiones, quas juxta declarationem illam
 tam, Anno 1720. prudentia & claritas
 tantum vult applicari circa eos, qui in
 discursibus vel scriptis promeruerunt, ut
 haberentur pro inobedientibus erga decem
 nes Ecclesiæ. Sperat proin, a Vobis non
 tolerandum, ut Clerici, Zelo indifferen-
 tæ interrogent personas, quibus conditio
 sui status, professio, sexus, ac ipsa in-
 pacitas non permittit, ut se introuent
 in discussionem doctrinæ; sicque eos in-
 tent circa quæstiones excedentes eorum ca-
 ptum &c.

Præterea Rex die septima Septem-
 bris cunctos, qui dogmatico huic Ec-
 clesiæ judicio sese opposituri essent,
 tanquam rebelles ac seditiosos novo
 dicto declaravit, simulque juxta illius
 peræ declarationis tenorem omnibus
 & singulis circa hæc controversias de
 nuo silentium imposuit, vetuitque, ut
 alterutra pars alteram hæresis nota præ-
 stringere, aut aliis conuitiis impeteret
 præsumeret. Præterea Parliamentum

ne deinceps se in Religionis controversi-
 as ingereret, rursus severissimo edicto
 die trigesima Julii inhibuit, decem vero
 ex illis Advocatis, qui Parisiensem Ar-
 chiepiscopum probroso scripto impetie-
 rant, exilio, multavit.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1731.

§. XIII.

*Parisiensis Parlamenti edictum circa
 temporalem Regis potestatem.*

Hac severitate Parisiense Parlamen-
 tum adeo non terrebatur, ut etiam
 eadem adhuc die edictum Ecclesiæ Mi-
 nistris valde injuriosum promulgare
 præsumeret; iniquissimo enim ferebat
 animo, quod imposita silentii lege fal-
 cem in Sacram messem mittere, &
 Sanctuarii jura sibi arrogare prohibe-
 retur. Percipiamus ergo præcipuos
 hujus edicti articulos: Declarabat I.
 quod temporalis potestas immediate a
 Deo solo & a nulla alia potestate de-
 pendeat, nec ab ulla alia directe aut
 indirecte restringi queat. II. Quod
 Ecclesiæ Ministri, sub quocunque, e-
 tiam cujusdam doctrinæ, prætextu li-
 mites inter Sacram & profanam pote-
 statem a Deo præfixos transgredi aut
 interpretari non præsumant, & quod
 Canones, & Ecclesiæ Constitutiones
 non aliter vim legis Regni obtineant,
 nisi